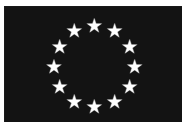

EIROPAS PARLAMENTS

2004

2009

Konstitucionālo jautājumu komiteja

2006/2087(INI)

5.10.2006

ATZINUMS

Sniegusi Konstitucionālo jautājumu komiteja

Kultūras un izglītības komitejai

par Balto grāmatu par Eiropas Savienības komunikācijas politiku
2006/2087(INI)

Atzinumu sagatavoja: *Gérard Onesta*

IEROSINĀJUMI

Konstitucionālo jautājumu komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Kultūras un izglītības komiteju savā rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. pauž atzinību par Baltās grāmatas izveidi un atbalsta Komisijas centienus komunikācijas politiku pārveidot par autonomu politiku ar savu saturu;
2. pauž atzinību par to, ka Komisija atzīst, ka komunikāciju nevar skatīt šķirti no tās satura un ka komunikācijai ir jānotiek „divos virzienos”, ietverot iedzīvotāju uzklaustīšanu, bet pauž nožēlu par to, ka šiem Baltās grāmatas sākumā atbalstītajiem principiem nav paredzēts konkrēts pielietojums; aicina Komisiju precizēt, kādā veidā tā ir paredzējusi ievērot iedzīvotāju viedokli un aicina šajā sakarā ņemt vērā pārējo iestāžu iniciatīvu, piemēram, projektu „Agora”, kas ir platforma dialogam ar pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem, kuru izveidot ir nolēmis Eiropas Parlaments;
3. secina, ka nav iespējama apmierinoša komunikācijas politika bez skaidrām zināšanām par trūkumiem informācijā, kura pieejama Savienības pilsoņiem gan par Kopienas darbības saturu, gan par institūcijām un procedūrām, kas ļauj to īstenot; tādēļ aicina Eiropas Komisijas dienestiem uzticēt īpašas visaptverošas viedokļu aptaujas veikšanu, lai varētu precīzi un diferencēti apzināt Kopienas pilsoņu informētības līmeni atkarībā no to izcelsmes valsts, sociāli profesionālās kategorijas un politiskās orientācijas;
4. uzsver starpparlamentāro forumu par Eiropas nākotni sasaukšanas nozīmi – otrs šāds forums notiks saistībā ar Romas Līgumu 50. gadadienu; prasa Eiropas komunikācijas politikā ņemt vērā diskusijas, kuras notiek Eiropas iedzīvotāju pārstāvju līmenī;
5. atbalsta nepieciešamību meklēt jaunu instrumentu iestāžu savstarpējai sadarbībai, kas būtu atvērts dalībvalstīm un kas noteiktu Eiropas komunikācijas politikas principus; uzskata, ka tas, kādai jābūt šā instrumenta formai – hartai vai rīcības kodeksam – ir rūpīgi jāanalizē atkarībā no tā, kādas garantijas tas varētu dot pilsoņiem, kā arī no tā, kādas saistības būtu jāaizņemas iestādēm un dalībvalstīm;
6. atgādina, ka Pamattiesību hartā jau ir noteiktas pilsoņu pamattiesības informācijas jomā, un jebkurā jaunā instrumentā būs jāievēro Parlamenta, kā vēlētās asamblejas prerogatīvas, īpaši viņa tiesības brīvi vērsties pie visas Eiropas Savienības pilsoņiem; aicina Konstitucionālo jautājumu komiteju izanalizēt šāda iestāžu sadarbības instrumenta iespējamo veidu un saturu;
7. uzsver, ka komunikācijas politikā ir jāņem vērā Eiropas lietu īpašais „ritms”, kas bieži neatbilst dalībvalstu politiskās darbības plānam un nevar attīstīties šķirti no konkrētas Eiropas Savienības politikas un darbības, kam ir atsevišķs plāns; uzskata, ka Komisijai, Padomei un Parlamentam ir jāvienojas par to svarīgāko lietu izskatīšanas plānu, kuras varētu īpaši piesaistīt Eiropas sabiedriskās domas interesi, lai komunikāciju koncentrētu pievērstu šīm tēmām;
8. atkārtoti norāda, ka Eiropas Savienību tās pilsoņi bieži uzskata par vienotu veselumu, bet

no viņiem arī netiek gaidīts, lai tie pārzinātu institucionālās niansas, un tādēļ ikvienas iestādes komunikācijas politika ir jāpakļauj kopējai loģikai, taču respektējot katras iestādes kompetences un autonomiju; atkārtoti aicinājumu rīkot visu iestāžu gada debates šajā jomā, sasaucot plenārsēdi, lai pieņemtu kopēju deklarāciju par šīs politikas mērķiem un līdzekļiem;

9. uzsver, ka Baltās grāmatas stratēģija un saturs jāpieņem un jāattīsta, pamatojoties uz Eiropas sabiedrībā un dalībvalstu starpā notiekošajām diskusijām;
10. pauž atbalstu dialoga veidošanai un kopīgi organizētām atklātām debatēm starp Eiropas iestādēm un valsts un reģionālajām iestādēm; uzsver to, ka ļoti svarīgi komunikācijā ir izmantot pasākumus, kuri piesaista plašas sabiedrības uzmanību, piemēram, kultūras programmas (literatūras vai kino balvas), sporta pasākumus u.c.; uzskata, ka komunikācijai ir jābūt stratēģiski orientētai uz konkrētu publiku, piemēram uz universitātēm, vietējām pašpārvaldēm vai profesionālajām organizācijām;
11. uzsver, ka Eiropas Savienības piešķirtajam finansiālajam atbalstam jākļūst redzamākam, tādēļ jebkurai iestādei, asociācijai vai darbībai, kas saņem atbalstu no kādas Eiropas Savienības programmas, obligāti būtu jānodrošina tā publicitāte;
12. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumus par labāku jauno komunikācijas tehnoloģiju izmantošanu, bet aicina nodrošināt to, lai digitālais risinājums nebūtu iemesls tam, ka informācija par Eiropas Savienību kļūst nepieejama vēl lielākam iedzīvotāju skaitam; uzsver, ka tādēļ, meklējot vienotu pieeju, ir jāaptver iestāžu specifiskie komunikācijas līdzekļi, piemēram, Eiropas Parlamenta interneta televīzija, bet tas jādara neierobežojot tās autonomiju; uzsver, ka plašāk jāizmanto tādi tradicionālie masu komunikācijas līdzekļi kā televīzija;
13. pauž nožēlu par to, ka esošās informācijas politikas mērķis netiek sasniegts un informācija nenonāk līdz Eiropas pilsoņiem; tādēļ uzsver, ka jāmeklē pilnīgi jauni ceļi, it īpaši, izmantojot televīzijai raksturīgu žurnālistisko ievirzi; atbalsta domu informēt par Eiropu pēc „*Universum*” programmu parauga;
14. aicina Komisiju uzlabot savu partnerattiecību hierarhiju komunikācijas jomā, veidojot priviliģētas attiecības ar tiem partneriem, kuru darbībai ir pārnacionāls raksturs, piemēram, ar Eiropas pilsoniskās sabiedrības organizācijām, kuras pašlaik ir strukturēšanās posmā, kā arī ar Eiropas politiskajām partijām un žurnālistiem; apstiprina, ka svarīgi tajā iekļaut komunikācijas līdzekļus, kas paredzēti jauniešiem, lai stiprinātu Eiropas pilsonības telpu;
15. pievērš īpašu uzmanību politisko partiju lomai visu līmeņu parlamentārajā demokrātijā; pauž nožēlu par to, ka netiek izmantots pārnacionālo politisko partiju potenciāls; pauž nožēlu par to, ka daudzas nacionālās politiskās partijas netiecas konsekventi un pārliecinoši pieņemt Eiropas dimensiju; neatlaidīgi aicina politiskās partijas ņemt vērā Eiropas jautājumus, pieņemot lēmumus un rīkojot priekšvēlēšanu kampaņas, un rīkoties tā, lai pilsoņiem piedāvātu reālu politisku izvēli attiecībā uz Eiropas nākotni;
16. uzsver plašsaziņas līdzekļu būtisko lomu komunikācijā par Eiropas jautājumiem un neatlaidīgi norāda, ka ir nepieciešams veidot ar tiem īpašu sadarbību, bet stingri ievērojot redakcionālo neatkarību un autonomiju; uzskata, ka ir būtiski jāpalielina to līdzekļu apjoms, kuri ir

paredzēti mācību atbalsta sniegšanai žurnālistiem, kuri specializējas Eiropas lietās, īpaši reģionālās un vietējās preses līmenī; uzskata, ka iestāžu publicitāte ir labs līdzeklis, lai iepazīstinātu plašu sabiedrību ar Eiropas politisko centru un tādēļ tā ir būtiska debašu tēma ar plašsaziņas līdzekļiem;

17. uzsver, ka komunikācijas politika ir jāsaista ar aktīvās pilsonības programmām, kas saņem Eiropas Savienības atbalstu, dodot šim procesam daudz lielāku efektu;
18. uzskata, ka vietēja līmeņa Eiropas administrācijas izveide, kas varētu sniegt atbalstu neskaitāmajiem Eiropas informācijas punktiem, veicinātu nozīmīgu tiešu saīšu veidošanos starp Eiropas Savienību un tās pilsoņiem, īpaši uzlabojot piekļuvi viņiem paredzētajām Eiropas iniciatīvām un programmām; uzskata, ka Komisijas un Eiropas Parlamenta informācijas birojiem dalībvalstīs ir svarīga loma; šajā kontekstā uzskata, ka ir svarīgi pilnībā pārvērtēt Komisijas un Parlamenta informācijas biroju līdz šim veikto darbu, jo to sabiedrisko attiecību politika nepiesaista pilsoņu interesi un šim nolūkam izmantotos līdzekļus būtu iespējams izmantot daudz efektīvāk; tādēļ vēlas, lai tām būtu politiskāks un ne tik birokrātisks raksturs;
19. uzsver Eiropas Konstitūcijas nozīmi, jo tā dotu Savienībai politiskāku un demokrātisku raksturu, un padarītu to pievilcīgāku pilsoņu acīs; atgādina, ka Eiropas Parlaments, Padome un Komisija ir politiski atbildīgi par šā procesa atbalstīšanu.

PROCEDŪRA

Virsraksts	Baltā grāmata par Eiropas Savienības komunikācijas politiku		
Procedūras Nr.	2006/2087(INI)		
Komiteja, kas atbildīga par jautājumu	CULT		
Atzinumu sniedza Datums, kad paziņoja plenārsēdē	AFCO 6.4.2006		
Ciešāka sadarbība – datums, kad paziņoja plenārsēdē			
Atzinumu sagatavoja Iecelšanas datums	<i>Gérard Onesta</i> 21.2.2006		
Aizstātais(-ā) atzinuma sagatavotājs(-a)			
Izskatīšana komitejā	2.5.2006	12.7.2006	12.9.2006
Pieņemšanas datums	5.10.2006		
Galīgā balsojuma rezultāti	+: -: 0:	17 1 1	
Deputāti, kas bija klāt galīgajā balsojumā	<i>Carlos Carnero González, Richard Corbett, Panayiotis Demetriou, Andrew Duff, Maria da Assunção Esteves, Ingo Friedrich, Bronisław Geremek, Genowefa Grabowska, Ignasi Guardans Cambó, Jo Leinen, Iñigo Méndez de Vigo, Rihards Pīks, Johannes Voggenhuber, Bernard Piotr Wojciechowski</i>		
Aizstājējs(-i), kas bija klāt galīgajā balsojumā	<i>Jean-Louis Bourlanges, Ashley Mote, Gérard Onesta, Georgios Papastamkos, Reinhard Rack, György Schöpflin</i>		
Aizstājējs(-i) (178. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsojumā			
Piezīmes (informācija pieejama tikai vienā valodā)			